

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravišstvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Mladočehi in levičarji.

Vladna, nemškoliberalna in konservativna glasila zagotavljajo, da vlada ne mara hoditi z Mladočehi, ker so razdrli spravo, ki je prava avstrijska potreba in se sploh njih postopanje obsoja v mero-dajnih krogih na Dunaji. Ko bi verjeli tem glasilom, katerih besede kaj radi navajajo Staročehi, bi res morali misliti, da so Mladočehi sedaj obsojeni, da bodo na veke jeli kruh opozicije in da jednaka osoda čaka vse druge, ki bi se predrznili vladi naravnost kako bridko povedati ali pa celo dvojiti, da je vse najbolje, kar skrbni Taaffe za nas na Dunaji ukrene. Posebno pa hudo čaka vse, ki bi bili toli predrzni, da bi se zavezali z Mladočehi, katerih se treba varovati kakor kužnih. Lep nauk, ki bi ga mogli iz teh glasov posneti, bi bil, da nam je biti lepo zmernim in zvesto podpirati vlado, ki nam bode še kaj dala, če se jej bode zdelo umestno in bode to v državnem interesu.

Pogledamo li natančneje na zgodovino poslednjih desetih let, pa takoj spoznamo, da je vse to le prazno strašilo. Tudi levica si je bila nakopala s svojim odločnim postopanjem nevoljo visocih krogov na Dunaji, ki so jo bili obsodili kot „fakci-jozno opozicijo.“ Koliko časa je besedica „fakci-jozen“ strašila po vladnih organih in bila neko svarilo za druge, da se tako daleč ne izpozabijo.

Liberalci se te obsodbe neso ustrašili, nadaljevali so boj proti vladi s podvojeno oostrostjo. Na Češkem so brez pravega povoda celo ostavili deželni zbor, kar gotovo Taaffe ni posebno ugajalo. Časi so se premenili. Grof Taaffe je velikodušno odpustil levičarjem vse krivice, ki so mu jih storili. Porabil je ves svoj upliv, da ustreže nemškim željam na Češkem, da še več, pripravljeni so že minsterski stoli, da se nanje usedejo oni fakcijozni možje. Vladna glasila sedaj na vsa usta proslavljajo levico, da se je pokazala kot najbolj avstrijska stranka, ker vlado podpira na Češkem glede sprave in je glasovala za veliki Dunaj, torej šla z vlado samo v takih vprašanjih, kjer so to zahtevali levičarski strankarski interesi.

Isto tako ni nobenega povoda, da bi Mladočehi kdaj pri vladi ne prišli v milost, če bodo le dosledno nadaljevali dosedanje politiko. Baš do-

godki z levičarji so nam pokazali, da grofu Taaffe odločne stranke najbolj imponujejo, to je stranke, ki se ne boje vsake ostre sape, ki potegne od zgoraj. Kadar jih bode vlada potrebovala, bode že našla Bog ve kako njih dobra dela, da jih bode mogla vsprejeti v svoje naročje, dokler jih pa Taaffe potreboval ne bode, se pa nanje ne bode oziral, naj se mu še tako usiljujejo.

Odločno postopanje pa ima vedno to dobro stran, da vlada zares kaj stori dotični stranki, kadar jo potrebuje, dočim se zmerneži odpravijo le z lepimi obljubami. Ko bi bili avstrijski Slovani bolj posnemali levičarje, gotovo bi bilo naše stališče danes ugodneje, nego je sedaj. Rada ali nerada bi se bila vlada postavila z vso svojo avtoriteto, da uresniči tudi nam narodno jednakopravnost, da si le zagotovi našo podporo. Ker smo pa bili zmerni, smo pa morali pobirati drobtine padajoče z vladne mize in odpravljali so nas z lepimi besedami. Tako se bode nam tudi v bodoče godilo, če se odločneje ne postavimo na noge. Povedati moramo vladi, kaj da hočemo, za kako ceno jo podpiramo. Če se hoče na nas ozirati je prav; če pa ne, je tudi prav. Nekaj časa bode nas morda prezirala, dokler bode mogla izhajati brez nas, kadar pa nas bode potrebovala, bode pa že nas sama poiskala. Bati se nam tudi ni treba, da bi predolgo čakali. Večina, ki jo bode vlada pridobila pri volitvah, ne bode tako impozantna, da bi se nanjo mogla vedno zanašati. V šestih letih se marsikaj prigodi, kar utegne omajati večino. Posebno proti koncu zasedanja se rado več poslancev vladi izneveri. Zaradi tega pa smemo biti preverjeni, da pride čas, ko se vlada obrne še do Mladočehov in drugih odločnih slovanskih strank.

Volilci pa morajo gledati, da odpošljejo v državni zbor odločnih mož, ki se ne bodo bali vladne jeze, ker le tako je mogoče, da dosežemo jedenkrat narodno jednakopravnost, kajti kimali smo že dovolj.

Minolih deset let je nas že lahko preverilo, da z lepa ne bomo ničesar dosegli. V višjih krogih sicer ne oporekajo naravnost pravičnosti naših želj, kajti proti ustavi se ne upajo naravnost delati, da niti levičarska vlada bi se ne upala, ali radi bi vso stvar zavlekli z lepimi obljubami.

Crispijev padec.

Nahajamo se v dobi političnih presenečenj. Kmalu po nepričakovanem razpustu državnega zbora na Dunaji, ki je prišlo tako neposredno in tajno-stno, da nikdo ni slutil ničesar o tem važnem dogodljaji v notranji politiki, prinesel nam je brzjav drugo nepričakovano vest, o minsterski krizi v Italiji. Nastala je iznenada v sobotni seji italijanskega parlamenta.

Nepričakovani padec Crispijev je dogodljaj, ki stoji v prvi vrsti političnih dogodb, katerega posledic v trenutku, ko to pišemo, ni lahko izračunati. Ko je pri lanskim volitvah vlada Crispijeva pridobila za sebe tako ogromno večino, pač ne bi bil nikdo mislil, da je padec Crispijev tako blizu. Kdor pa je malo bolj pazno gledal stvarjem do dna, moral si je že tedaj reči, da večina bode šla z Crispijem le tako dolgo, dokler se ne bode dotaknil najvitalnejih materialnih interesov naroda. „Le nobenih novih davkov“, to je bil klic, ki je pretresal od severa do juga vso Italijo, katera stoče pod bremenom, ki jih jej nalagajo brezprimerna oboroževanja, da more izpolnjevati svoje mesto v trojni zvezi.

Crispi sicer ni stvarnik trojne zveze, on je po smrti Depretisa l. 1887. položaj našel že tak, kakor je bil zdaj. Vender pa je znano, da je baš on bil najgorkeji zagovornik te zveze, ki ni priljubljena pri velikem delu naroda italijanskega, če bi tudi ne nalagala tako silnih bremen ubogi, po finančni krizi ne baš v najboljem stanu se nahajajoči Italiji. Opetovana potovanja Crispijeva v Friedrichsruhe poostriila so položaj Italije proti Franciji tako, da je bil nasledek tega pretrganje do tačas ugodnih trgovinskih razmer mej sosednima državama, in da je nastala v Italiji huda kriza, katera nikakor ne dopušča, da bi dežela še nadalje mogla nositi taka bremena, kakor jih je nalagala Crispijeva vnanja politika.

Ko je Italija ustopila v trojno zvezo in se zavezala, da bode na kopnem in na morji postavila 600.000 mož, tačas se je sploh mislilo, da skoraj mora priti do kacega sukoba, pri katerem bi se bila okoristila tudi Italija na strani svojih dveh zaveznikov. Ko se je pa evropski politični horizont

LISTEK.

Tedenske drobtinice.

(Medved in zima; Ljubljanska megla; sneg v Trstu in ljudska štetev; komisarji; slovenski denar; odpravljena zanjka; pust na vrhuncu; narodna decentralizacija; petindvajsetletnice; koroški Slovenci; Coljski junaki; pozvana pisatelja.)

Radoveden sem, kakšen obraz je naredil letos medved, ko je po stari šegi pogledal na Svečnice dan iz svojega brloga. Zdi se mi, da je prav pozorno pomolil svojo glavo skozi kako luknjo in pomolil gobec naprej, ko pa mu je udarila ledena sapa nanj, da mu je skoro zamrznil, potegnil se je urno nazaj v svoj brlog, misleč si: letos pa že ne kaže še tako hitro vun hoditi. Saj imamo pa tudi zimo, da jo bode treba zabeležiti in pretekli mesec januar sme se šteti mej najstrožje tekočega stotletja. Ledena kronika meseca januarja 1891 ostala bode zapisana v kroniki znamenitih let, kajti tako dolgo brez prestanka trajajočega mraza ne nahaja se vsako leto. Na severu imeli so vsaj nekaj dni južno vreme, pri nas pa še tega ni bilo. Ljubljanska

megla pa je bila v največjem razvoju, da bi nas megle bogata mesta London in Milan smela zavdati. Bila je včasih tako gosta, da bi jo človek lahko kar na kruh mazal, kakor je rekel pokojni Medvedov Jože. Vender pa je koj po Svečnici nastopil preobrat tudi pri nas, počil je ledeni obroč, ki nas je objemal tako dolgo in čutilo se od včera nekako bolj južne sape.

Snega imamo pa povsodi še dosti, akoravno je letošnje zimo slavni magistrat res prav marljivo delal, da je pospravil izpod nog veliko obilico snega, s katero nas je obdarilo radodarno nebo. Saj ga je bilo povsodi več kakor treba, in celo v Trstu čule so se pritožbe, da mestni magistrat prepušča solcu in jugu pospravljanje snežnih kupov, katere so nametali po raznih prostorih in ulicah. Seveda go-spodje neso imeli časa misliti na sneg, kdo bi bil pa pri ljudski štetvi, s katero so imeli toliko posla, lovili Slovence v italijanske mreže. Komisarji več del neso znali nič slovenski, vender pa se je jeden tak laški komisar v malo dneh naučil slovenski, ko je videl, da drugače ne bode prišel do konca.

Marsikateri zagrizeni nasprotnik bi se na ta način kmalu priučil našemu jeziku, ko bi mi Slo-

venci bili bolj odločni. Tako sem se preveril baš v Trstu v neki italijanski prodajalnici, kjer neso hoteli razumeti, ko sem slovenski zahteval. Ko pa sem rekel prijatelju: Le pojdiva drugam, saj nas tukaj ne razumejo, oglasil se je takoj jeden slovenski: „O prosim, le zaukažite“, in pogovorili smo se prav pošteno po slovenski. Še tega bi se nam manjkalo, da bi za svoj denar se dali še za norce imeti! To pa ne, ker slovenski denar je isto tako dober, kakor vsaki drugi.

Danes teden pisal sem o oni zanjki pred kavarno „Eggia“ in pristaviti mi je, da mi je pravil neki prijatelj, kako je prejšnji večer čul nekoga, ki se je baš tam prav „kroftno“ pridušal. Mislil si je prijatelj, da se je dotični tudi morda ujel v zanjko. Z zadoščenjem pa moram konstatirati, da že drugo jutro, to je petek, je bila odstranjena ta nedostojnost, kar prav rad tu javno potrdim.

Pust je na vrhuncu svoje slave, le še malo dni in po njem bode, zatorej naj vsak gleda, da dobro porabi čas, da mu ne bode potem žal, ko bode že prepozno. Posebno kesal pa se bode danes teden, kdor bode tako nesrečen, da bode zamudil Sokolovo maškerado. Te nesreče mu celo leto ne

zopet razjasnil, jeli so Italijani računati, in velik del naroda ohladil se je prav izdatno. Zginulo je ono naudušenje, katero se je umetno gojilo, kajti pokazalo se je, da žrtve neso v nobeni primeri s pridobitvami. Drugi in ne mali del italijanskega naroda pa je bil iz vsega početka odločno nasproten trojni zvezi in Crispiju.

Ko je torej preteklo soboto finančni minister Grimaldi prišel na dan z neko novo davčno predlogo — o povišanem obdačenju špirta — razvnela se je živahna debata o splošni vladini politiki, katera naklada deželi tako silna bremena. Crispi branil je po stari svoji navadi prav strastno vladine predloge, in se spozabil toliko, da je imenoval politiko nekaterih njegovih prednikov „servilno“, kateri izraz je zbudil hudo razburjenost mej poslanci. Nič ni pomagalo, da je Crispi zagotavljal, da se predloženi načrt zakona popolnoma strinja z njegovim v Turinu razloženim programom. Z 186 glasovi proti 123 izrekla se je zbornica proti temu, da se prestopi na dnevni red po predlogu vlade, ter odklonila, da se prestopi v nadrobno razpravo. Da je bila mej poslanci opaziti neka splošna nezadovoljnost prouzročilo je tudi to, da je vlada navzlic zahtevanim novim davkom, kateri so v nasprotju z njenimi obljubami, nameravala zmanjšati število prefektur, torej hranjevati pri notranji organizaciji, da bi pridobila sredstev za gojenje nepriljubljene vnanje politike evropske in tudi afričanske. Poslednjo kolonialno politiko tudi vedno ostro napadajo radikalni organi in gotovo je tudi ona kolikor toliko pripomogla k padcu Crispija.

Položaj je resen in težaven, ker dozda se kralj še ni izrekel, ali sprejme demisijo kabineta, oziroma, kdo bode naslednik Crispija. Sploh pa se sodi, da je rešitev krize težavna, ker skoraj ni mogoče, da bi se Crispi vrnil na svoje mesto ali pa obdržal dolgo časa v sedanjih razmerah.

Kako bi uplival definitivni odstop Crispija na trojno zvezo, oziroma na nje daljni obstanek, je težko dognati. Čujejo se pa že zdaj mnenja, da Italija ne bi mogla na dalje prenašati silnih bremen, ter da bi jej zaveznici dopustili, da ostane z zmanjšanimi vojaškimi silami v zvezi. V prvi vrsti gre Italiji za to, da bi prihranila na leto kacic 20 milijonov, to bi pa le mogla, ako poniža stan svoje vojske.

Zmešnjava v parlamentarnih in političnih krogih italijanskih je velika, kajti dogodki prišli so mnogim nepričakovano in je padec Crispijev uplival v nekaterih krogih kakor bomba. Kot nasledniki Crispija imenujejo se Rudini, ali pa koalicija Zanardelli-Nicoter, v parlamentarnih krogih zagotavlja se, da je predsednik zbornice kralju prvega priporočil kot naslednika Crispijevega. Imenujejo se tudi drugi.

Za Bismarckom gre Crispi in podira se steber za stebrom, ki je podpiral trojno zvezo. Bode li ta pretrpela osebe, ima li res toliko životne sile v sebi, da se jej ni treba opirati na posamične osebe, s katerimi stoji ali pade, to se bode pokazalo, ko se nekako razjasni zdaj temni in zamotani položaj. Pokazalo se bode, je li bil upor proti Crispiju slučajen, ali pa ima, kakor smo rekli globeje uzroke. V zadnjem slučaju je popolnoma izključeno, da bi kralj izročil Crispiju sestavo novega ministerstva, kakor se je v enakih slučajih toli-

krat zgodilo pri njegovem predniku, starem in prekanjenem lisjaku Depretisu.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 4. februarja.

Državnozbornske volitve.

Lienbacherjeva stranka že močno agituje po planinskih deželah. Izdala se je parola, da se ne smejo voliti možje, ki bi se v zvezi s Slovani bojevali proti Nemcem in velike svote dovoljevali za Češko, Galicijo, Bukovino, Dalmacijo itd. Stranka ima upanje, da pri državnozbornskih volitvah pribori precej mandatov.

Notranji uradni jezik in češki veleposestniki.

Da češki veleposestniki neso zanesljivi v narodnih zadevah, je že znano stvar. V deželnem in državnem zboru podpirali so Čehe, pa le zaradi tega, ker so bili preverjeni, da tako najlože branijo svoje stanovske koristi. Vladi se pa ti možje ne upajo postaviti po robu ali se pa nečejo. Boj se zameriti visokim krogom na Dunaji. Ko se je izjavila vlada proti češkemu notranjemu jeziku, so češki veleposestniki v tej zadevi takoj popustili Staročehe na cedilu in v spravnem pododseku izjavili, da se popolna enakopravnost ne bode dala izvesti, ker notranji jezik po sodiščih more ostati nemški.

Vnanje države.

Ministerska kriza v Italiji

sedaj vzbuja veliko pozornost. Splošno se misli, da je Crispija izpodkopala vnanja politika njegova in da je zakon obdačenji alkohola bil samo preteveza. Crispi je že dolgo čutil, da ne stoji trdno in je zatorej že sam izval nezaupnico ob taki priložnosti, da svet ne bode tako videl pravega uzroka. Nova vlada gotovo ne bode več tako gojila prijateljstva z Nemčijo in Avstrijo, kakor ga je sedanja, če tudi iz tripelalijance morda ne bode izstopila.

Rojstveni dan nemškega cesarja.

V prestolnici Mecklenburg-Strelitz neso nič posebno neudušeni za združeno Nemčijo. Ko je bil rojstveni dan nemškega cesarja, ni bilo razen vojaških nobenih slavnostij. V protestantski cerkvi še službe božje ni bilo, tako da so častniki morali iti v katoliško cerkev k slavnemu cerkvenemu opravilu, dasi je mej njimi le eden sam katolik. Ta dan se je videlo, da bi se Mecklenburg-Strelitzani takoj radi s svojim velikim vojvodo odcepila od Nemčije, ko bi zato bil čas ugoden.

Prusko ministerstvo.

Caprivi baje misli odložiti predsedstvo pruskega ministerstva, ker je s posli preobložen, in bode predsedstvo prevzel Miquel. Ko je odstopil Bismarck, se je precej govorilo, da se bode državno kancelarstvo in prusko ministerstvo predsedništvo moralo ločiti, ker se ne bode moglo dobiti moža, ki bi vse te službe opravljal.

Belgijsko prestolonasledstvo.

Ker je le še eden sam belgijski princ, ki ima pravico do prestola, namerava vlada premeniti prestolonasledstvo tako, da bi tudi ženske mogle podedovati prestol. Ministerski svet se je že o tem posvetoval. Če se bode upala vlada s tako predlogo pred zbornico, se ne ve, kajti bati se je ugovorov, ker je v zbornici več poslancev, ki bi radi republiko.

Volitve na Španjskem.

Pri volitvah za zbornico na Španjskem je voljenih 286 vladnih pristašev, 61 liberalcev, 38 republikanov, 4 klerikalci in 5 karlistov. Kako so izpale volitve v kolonijah, ki volijo 42 polancev, se še ne ve. Udeležitev pri volitvah je bila slaba.

ostati je moralo pri želji in le brzojav nesel je jednemu in drugemu iskrene moje želje.

Ko se drugod pleše in poje, gibljejo se koroški naši bratje in pripravljajo za volitve. Žalostno je sicer njih stanje, da obupujejo najbolji možje, a pogumno treba je stopiti na dan, tudi onkraj Karavank zasijati mora solnce ravnopravnosti. Tudi pri naši fari bode edenkrat žegnanje!

Celjski olikanci skazali so svoje junaštvo, ter so s črnolom namazali hišo, v kateri se nahaja nova slovenska društvena tiskarna. Počrnili pa so s tem činom sami sebe najbolj, ker so pokazali zopet jednokrat svojo germansko nestrpnost in nemško „bildung“, kakor že mnogokrat poprej. Ti pritlikovci pač naravnega razvoja slovenskega življa na spodnjem Štajerskem sploh in v Celji in okolici posebno ne bodo ovrlili s tacimi junaštvimi, s katerimi se le smešijo.

Gledališke pisatelje po navadi kliče občinstvo, če je z njimi zadovoljno, a to po končani predstavi. Na Dunaji pa se je zgodilo drugače. Za nemški „Volkstheater“ spisala sta dva neimenovana pisatelja igro „Prvi maj“, katero je vodstvo sprejelo. Policija pa je bila radovedna, ter je zahtevala, da

Ustaja na Portugalskem

se je ponesrečila. Bilo je mej republikani dogovorjeno, da se ustaja začne v več mestih hkratu, ali v Oportu neso mogli čakati pravega časa in so akcijo poprej začeli in tako vso stvar spridili. Ob ustanku pa še ni popolnoma zanesljivih poročil, ker portugalska vlada strogo pazi, da se brzojavno kaj po svetu ne poroča, kar bi njej ne ugajalo. V Oportu bil je hud boj in je do 100 mrtvih in ranjenih. Mestno hišo, ki so jo bili zaseli ustajniki, so topničarji bombardovali; potem pa drugi vojaki napali z naskokom. Ustaši so bili zaradi tega v neugodnem položaju, ker niso imeli spretnih vodij. Le dva častnika potegnili sta z ustaši, drugi so pa ostali vladni zvesti. Neuspeh v Oportu je tako potrl republikane po drugih mestih, da ni pričakovati, da bi se sedaj upali puntati. Njih voditelje so pa že itak zaprli. Vlada bode z vso strogostjo poskusila za-dušiti republikansko gibanje.

Dopisi.

Iz Celovca 2. februarja. [Izv. dop.] Konečna beseda c. kr. poštnega ravnateljstva v Gradci v zadevi toženega c. kr. poštnega oficijala Okorna glasi se (nemški seveda) naslednje: Štev. 2311.

Gospodu . . .

Na ponovljeno ulogo z dne 16. januarja 1891 se Vam javlja, da je stvar, kakor je bila navedena v t. u. odgovoru z dne 11. jan. 1891 št. 854, dokazana po zaslišanju dveh uradnikov, ki sta bila z oficijalom Okornom ob enem v istih uradnih prostorih v službi dne 22. decembra. Ker se je dalje proti Okornu že administrativnim putem uradno postopalo in se mu naročilo, da se v bodoče v vsacem oziru korektno obnaša nasproti občinstvu, nema c. kr. poštno in brzojavno vodstvo v Gradci povoda, da dalje postopa v tej zadevi.

V Gradci 24. januarja 1891.

C. kr. poštni naddirektor:

Podpis.

Z Viča 4. februarja. [Izv. dop.] Prva predpustna društvena beseda Viške in Glinške čitalnice zvršila se je jako povoljno. Kmalu zvečer napolnjeni so bili pripravljeni prostori, udeležilo se je mnogo odličnih gostov iz Ljubljane, Št. Vida in sploh iz tukašnje okolice. Vrli rodoljubni Ljubljanski pevci, kateri so iz prijaznosti nastopili pri besedi na oder, očarali so s svojimi krasnimi glasovi vse udeležence, da jih je občinstvo z naudušenim ploskanjem odobraval. Dramatična predstava „Ponesrečena glavna skušnja“ ugajala je jako na našem novem odru, kajti bila je to prva dramatična igra v občini. Pokazali so vrli igralci izurjene svoje moči v splošno zadovoljnost občinstva, svoje vloge rešili so tako dobro, da ploskanja ni bilo konca. Ob deseti uri pričel se je živahen ples in mladi svet sukal se je do belega dne. Četvorka, katero je iz prijaznosti vodil g. Lilek iz Ljubljane, je radi pretesnega prostora plesalo samo 12 parov. Prva „beseda“ nove čitalnice bila je jako povoljna in upamo, da bode lepo cveteče društvo priredilo še mnogo tacih veselic, in da kmalu nastopijo na oder tudi vrli Viški in Glinški pevci in pevke, ki se že dlje časa pridno vadijo, in imajo baje jako dobre moči v svojem zboru.

— Dalje v prilogi. —

bode moč popraviti. Za pokoro delati bode itak dosti dolg pustni čas. Povsodi se pleše in raja za narod, po vsej slovenski domovini se vrti vse v kolobaru, veselica naznanja se za veselico, v mnogih krajih pa se pridružuje tudi petje in gledališke igre, in tako je prav. V čitalnici naši se je letos, kakor že več let na Svečnico samo plesalo. Bil je sijajni ples, pravi „elite-ball“, a bil je letos slabše obiskan. Nekoliko je temu tudi pripomoglo to, da je več odličnih narodnih rodbin v žalovanji, ki se torej neso mogle udeležiti. Na drugi strani pa se nekako vedno bolj decentralizujemo in čitalnica ni več ono ekskluzivno središče narodnega življenja, kakor nekdanj. Nastale so čitalnice v najbližji okolici Ljubljanske, kakor stareja v Šiški in ona na Viču in Glincah, ki sta tudi obe z „Besedo“ in plesom praznovali Vodnika, pri katerih veselicah je velik kontingent obiskovalcev dala Ljubljana.

Rad bi bil poletel te dni tja v solnčno Gorico, k lepi slavnosti, s katero je dragi mi prijatelj in stari znanec praznoval 25letnico svojega delovanja na narodnem polji. Istotako bi bil želel biti doli pod Velebitom v Gospiču, kjer je drug rojak slavil lepo slavnost 25letnega svojega delovanja. A

se ji naznanijo imena pisateljev igre, katera je pisana v protisocialističnem duhu. Skromna pisateljica bodeta pač iznenadjena, da ju je doletela še pred predstavo igre čast, da sta bila poklicana — od policije. Gotovo, da bode to anticipirano pozvanje igro storilo tem zanimivejo.

Ahasver II.

Beseda — kje si?

(Dopis iz Trsta.)

(Dalje.)

A kaj dela g. J. M.? Roga se temu tako jasno po Miklošiču razpravljanemu, pristno slovanskemu pravilu, ki še krepko med našim rodом živi (primeri množino vzgledov od Miklošiča na mestu rečenem navedenih: bolnik, lakomnik, nevérník, nečistnik, boljci optimates, glušec, zaspanec, znanec, krivec, hičte mu, mojci, glavac snet; nagec, nevošljivec, pijanec, pléšec, ptujec, sivec, starec, edinec, grdež, malopridnež, ničemernež; lené, gen. lenéta; ptujka, samka, gréšnica). Ali se ne pravi to očitno skazani pravici ustavljati se? Jekleno svojo starokopitnost, gospod J. M., bi pač lahko v boljšo svrho porabljal, nego v to, da ščitite jadne in gadne

Iz Žužemberka 30. januarja. [Izv. dop.] Preteklo nedeljo napravila je naša „požarna bramba“ ples, kar se ve ni nič nenavadnega, ker to se godi posebno o predpustnem času po vsem svetu. Nena- vaden in poseben pa je uvod k temu plesu, ki ga je pridigoval z lece istega dne tukajšnji kapelan g. A. Ščinkovec. Ko je bil poropotal zoper „libe- ralne“ časopise in osobito zoper „Slovenski Narod“, ki se baje norčuje iz sv. misijonov, ker piše, da domačini dajo več za negotovi uspeh teh misijonov kakor za potrebne narodne naprave, in ko je po- udarjal, da je v Žužemberškem bralnem društvu tudi ta list, potem je nadaljeval izrecno: — čas je, da si otrešete ta jarem z vaših vratov in ne dajte se za nos voditi onemu bralnemu društvu na placi, ki vas pohujšuje —.

O gasilcih pa je govoril tako: Kakor sem slišal, bode tukajšnja požarna bramba priredila ve- selico. Ali ima tako društvo namen prirejati ples in tako zapeljevati naše fante! Ako se nočete vi starši oglasiti, se bodem pa jaz! Vi ne bode- te zapeljevali naših fantov! Torej fantje in dekleta, ako ste še kaj krščanski, ne pojdite na tako veselico in odstopite od tega društva ter ne podpirajte ga, ki vas pohujšuje in zapeljuje! Sicer pa, kateri hodijo na take veselice, so ponočnjaki, k. b. . . i in l. d. . .

To je krepka in lepa pridiga, mar ne? Opom- niti pa velja, da je bil omenjeni ples prirejen lepo in uzorno. Udeležili so se sodni in davčni uradniki, notar, župan, trgovci in najboljši tržani s poštenimi svojimi ženami in hčarami. Veljajo li njim take z lece govorjene besede, ki se navadno ne pišejo na papir! Razburjenost je torej občna in po celem okraji ni govora kakor o tem surovem pridigovanju. Bralno društvo je baje že storilo potrebne korake pri kazenskem sodišči, ker je uvidelo, da svarjenje na pristojnem visokem mestu o drugi priliki ni imelo uspeha, nego da se je temu čudnemu duhovniku dala potuha ali molče ali izrecno. Prepričani smo, da bode tako ukrenila tudi požarna bramba in iz- ločila tiste, ki mislijo, da s takim ravnanjem niso žaljeni v svoji časti. Taki gasilci niso vredni, da nosijo častno uniformo! Može moramo biti in odgo- vorni za svoja dejanja vselej in povsodi, ne pa od t a c i h pridigarjev devati se na uzdo pri vseh vo- litvah, pri vseh občinskih in drugih sejah! Pravi duhovnik je res oče svojim faranom, a mislimo, da si so taki nepotrebni komandantje pač že izkopali sami svojo jamo!

Iz Novega mesta 3. februarja. [Izv. dop.] Predpust imamo. Kdo bi torej govoril o politiki, če prav se bližajo državnozboreske volitve. Mi ča- stimo svojega Vodnika. „Pa s pregrešnim plesom in zaljubljenimi pesmami“, bo rekel dr. Mahnič. Pa ne znamo drugače. Pred svečnico torej priredila je naša čitalnica svoj tradicionalni Vodnikov večer. Kakor v preteklih letih zbralo se je tudi na ta večer vse, kar je lepega in veselega v Novem me- stu. Ne zastoj. Pevski program bil je do cela do- vršen. Kar pa nam posebno ugaja, je to, da so nas gospode národne dame popolno prekosile. Ne bodem govoril o krasnih mešanih in ženskih zborih, ki so se smeli meriti z vsemi, kar jih je na Slovenskem. Iznenadila nas je in skoro ganila krasna in dovr-

nemčizne. Niste za las boljši nego oni dajčkrajnerji, kateri zmatrajo za nedotakljivi status na Kranjskem one socialne in jezikovne razmere, katere je usta- novila protireformacija tožnega spomina koncem XVI. in v teku XVII. stoletja. Preko te granice bi ne smela pogledati ni zgodovina ni jezičarstvo, ako bi šlo po Vaših in tistih dajčkrajnerjev željah. — A vrnimo se k predmetu! Kako podpira g. J. M. ni- čevo svojo trditev? Z — latinščino, ki je seveda slovenščini sorodnejši negoli stara slovenščina ali pa srbščina, češ latinščina je tudi „brez spolnika, in vender jej pridevniki pogostoma služijo, in to jako lepo!“ Zakaj bi bilo to jako lepó, je meni in menda vsakemu čitatelju nedouma! Sentimen- talnega tega vsklika ne nadjete v nobeni latinski slovnici. Seveda tu hvalite to latinsko rabo, ker mislite, da je voda na vaš mlin! A stojte, da vi- dimo! Hočem Vam izpodnesti tudi to šibko oporo. Pogledimo katerokoli večjo slovnico latinsko, na pr. veliko Schulzevo, katerega skladnja se opira na najboljše pisatelje rimske. Schulz piše na mestu rečenem str. 398/99: „Die Adjective werden im Lateinischen nicht so allgemein, wie im Deutschen, als Substantive gebraucht. Ohne Anstoss geschieht dies nur in folgenden Fällen: 1. Das Neutrum

šena igra na klavirji. Igrali ste gđ. Logerjeva in Ogorelčeva prelepo Titlovo ouverturo slovan- skih melodij.

Venec pa je zaslužila gospica Pavlovičeva s svojim sopran-solo: Abtovim „S teboj“. To Vam je bilo tako nekaj čuvstvenega in milega, da je povsodi našlo pot do srca. In slovenski Vam je izrekavala gospica, kakor da jej je ta jezik na srci izrasel. Slovenske dame, ki le prerade po koncertnih veselicah, pri čaji in v kuhinji tolčejo svoj „aber tajč pohrusten“, bi se lahko tukaj mnogo naučile. Morebiti so se tudi. Da se torej zopet vidimo na maskaradi, ki obeta biti jako sijajna.

Iz Sevnice ob Savi 3. februarja. [Izv. dop.] Kakor je že bilo naznanjeno, imeli smo dne 18. januarja tukaj veselico, plesni venček, kate- rega so naši vrli narodni samci osnovali. Bila je veselica, da se sme reči izvrstna v vsakem oziru. Svirala je namreč vojaška godba 53. pešpolka, nad- vojvode Leopolda iz Zagreba, katera je vse hvale vredna, tudi dekoracija in vodstvo cele veselice je bila vse časti vredno.

Mnogo gospodov in dam s Krškega, iz Brežic, Mokronoga, Reichenburga, Radeč in Trsta se je ve- selice udeležilo ter našim samcem čestitalo na taki veselici.

Sploh se pa mora reči, da je ta veselica bila taka, kakor v kakem velikem mestu. Ako sem pogledal toalete vrlih naših narodnih dam, katere so se veselice udeležile, dekoracijo in godbo, mislil sem, da sem na Dunaji ali v kakem drugem ve- likem mestu, ker je bilo vse tako elegantno. Zaba- vali smo se do jutra, ko je kapelnik naznanil odhod.

To je bila tretja veselica, katero so nam naši izvrstni samci priredili. Prva bila je lansko leto, tudi plesni venček, druga bila je v jeseni: velik pevski koncert z godbo, tretja pa danes popisana. Vse bile so izvrstne, zatorej jim zakličemo: „Živeli vrli narodnjaki!“ Želimo, da bi po tem izgledu ravnali tudi samci po družih slovenskih krajih.

Iz Št. Pavla v Savinjski dolini 1. feb- ruvarja. [Izv. dop.] Že več let se ni priredil v našem kralj noben večji ples, zatorej je plesni venček dne 5. januarja vzbudil splošno zanimanje v Savinjski dolini. Udeležba je bila, smemo reči, sijajna in sicer nas je posebno razveselil obilen po- hod krasnih dam in gospodov iz Žalca, Celja, z Vranskega, iz Braslovč in seveda tudi iz našega kraja. Nad sto oseb je posetilo ta venček in se skoraj polnoštevilno radovalo do 8. ure zjutraj. Pa saj je tudi odbor dobro skrbel za vse potrebno, okrasil je dvorano jako okusno in najel izvrstno godbo Slatinsko. Splošno pozornost vzbujala je lepa z cveticami okrašena fontēna.

Opomnimo naj tudi, da je bila ta veselica slo- venska, nasproti zadnji jednaki sv. Pavlski veselici, ki je še imela nemški značaj. Napredoval je torej naš kraj v narodnem oziru, kar pa ni oviralo, da se je tudi mnogo Nemcev radovalo mej nami.

Konečno še omenim, da je splošno dopadal kotilijon, ki ga je tako izborno aranžiral g. Norbert Zani er, kateremu se izreka posebna zahvala. Do- padala je vzlasti podoba, ki je predstavljala bodočo savinjsko železnico. — Pri odhodu zagotavljali so nas lepe plesalke in plesalci, da jim bode ta vese-

von Adjectiven wird im Singular zur Bezeich- nung eines abstracten Begriffes, im Plural meistens zur Bezeichnung konkreter Gegen- stände einer gewissen Klasse substantivisch ge- braucht (slede vzgledi).“ A v opombi dodaje: Dieser Gebrauch gehört vorzugsweise der philosophi- schen Sprache an“ (prav tako kakor zahteva gosp. Lampe za slovenščino v opombi na str. 37 b), a potem navaja nekaj izjem — tedaj zopet le izjeme — izven filozofskega jezika. A na koncu te opomnje pravi: „Im Dativ scheint sich das Neutrum eines substantivierten Adjectivs niemals zu finden“.

2. izjema. „Zur Bezeichnung von Personen einer gewissen Art oder Klasse wird häufig der Plural. Masc. eines Adjectivs substantivisch ge- braucht (ohne viri oder homines).“ Slede vzgledi.

3. „Zuweilen wird auch der Singular eines Adjectivs zur Bezeichnung von Personen sub- stantivisch gebraucht; so zunächst von den Wörtern: amicus, affinis, aemulus . . .“ navaja še več vzgledov.

A to trojno, itak že precej okleščeno rabo zopet še omejuje Schulz v sledečih opombah, zlasti v 1. in 3. na str. 400. On opominja v opazki 1.: „Die auf solche Weise als Substantive gebrauchten Adjektive werden dennoch nicht in jeder Beziehung

lica v vednem spominu in razšli smo se s klici „Na svidenje!“ K.

Klavžarjev večer v Gorici.

Kdor deluje skoro vse svoje življenje za blaginjo naroda na tem ali onem polji, vreden je pač svojega plačila, zasluži vsaj toliko, da se njegove zasluge ob dani priliki pripoznajo ter da se mu za njegov trud izreče zahvala. Ako bi narod to svojo dolžnost zanemarjal, bil bi nehvaležen in nehvaležni narodi izginajo naglo s svetovnega prizorišča, kar je pač umevno, kajti kdo se bode ogreval za tak narod, kako se bode mladina nauševala za občno bla- ginjo, ako je prepričana, da bode žela za to le ne- hvaležnost.

Te resnice in prepričanje, da je naš narod hvaležen vsakemu, kdor iz nesebičnih namenov de- luje za njega blaginjo na tem ali onem polji, na- potile so Goriške Slovence, da so iz sebe izbrali odbor z namenom, da bi ta priredil posebno slav- nost v proslavljenju petindvajsetletnega delovanja gosp. Ernesta Klavžarja na dramatskem polji po- sebej, na narodnem v obče.

Da so Goriški rodoljubi dobro poznali narod v ožji svoji domovini, priča najjasneje izvršba ome- njene slavnosti. Od blizu in daleč privreli so odlič- njaki in boljši krogi v mesto, da bi izkazali svojo hvaležnost slavljencu; in kar je bilo zadržano, da bi se osebno udeležilo, izročilo je po tem ali onem potu svoje priznanje omenjenemu gospodu.

Gorica priredila je že mnogo krasnih veselic, ki se kakor zvezde nepremičnice svetijo mej pre- mičnicami: a nedvojbeno je, da se sme mej najlepše uštevati ono, katero je priredila dne 1. febr. t. l. g. Klavžarju na čast.

Beseda napovedana je bila za 1/2 8. uro; a že ob sedmi pričeli so prihajati prvi gostje in ob 8. uri bila je čitalnična dvorana napolnjena z gosti do zadnjega kotiča. Nikakor ne pretirujemo, ako trdimo, da je moralo biti pri veselici blizu 500 oseb, in mej temi osebe, katerih imena so na jako dobrem glasu. Da imenujemo le nekatere, kolikor se spominjamo: dež. odbornik dr. Abram, dež. po- slanec Ivan Hribar, kot zastopnik „Dramatskega društva“ v Ljubljani, dež. poslanci Spinčič, Mahor- čič, Gregorčič, Kocjančič, župan Tolminski Devetak, župan Podgorski, dr. Kenda iz Vipave itd. itd.

Točno ob 1/2 8. uri prišla je družina Klavžar- jeva in on sam. Vsprejet po odboru šel je na po- sebno zanj pripravljeno mesto, kjer so se mu po- klonile razne deputacije

Prva je bila ona „Katoliškega bralnega in političnega društva v Podgori“, katera mu je poda- rila s primernim nagovorom jako lepo diplomu kot prvemu častnemu udu onega društva. — A to predstavila se mu je obitelj Šortel in deputacija „Podpornega in bralnega društva v Gorici“, na čelu jej predsednik dr. Ant. Gregorčič, izročivši slav- ljencu njegovo krasno izdelano sliko po gospej Šan- telovi z lepim okvirjem. Že zopet naznani odbora g. predsednik novo deputacijo. Deputacija Solkanske čitalnice poklonila se je jubilanu izročivši mu lep album s kaligrafičnim napisom. Takoj potem prišla je na vrsto deputacija „Slov. Jeza v Brdih“, v ko- jega imenu je gospod Hrabroslav Volarič podelil

als Substantive behandelt; namentlich ist zu be- merken, dass sie fast sämtlich kein anderes Ad- jektiv als nähere Bestimmung zu sich neh- men ausser einem Zahlworte . . .“ tedaj trdi on, da „die grössten Gelehrten“ se pravi navadno ‚doc- tissimi homines‘, a ne ‚doctissimi‘; „ein grösserer Gelehrter, homo doctior, ein wahrer Gelehrter homo vere doctus“.

A 3. opomnja na isti strani veleva: „Anstatt der subst. gebrauchten Neutra der Adjektiva ge- braucht man, namentlich ausserhalb der philosophi- schen Sprache, sehr gewöhnlich einen relativen Ausdruck, wie id, quod honestum est, ea quae utilia sunt, anstatt honestum, utilia; auch wendet man Umschreibungen mit res an, wie res bonae et ho- nestae, statt bona et honesta . . . Gosp. J. M.! Na- veli smo o našem vprašanju pravila latinske slovnice skoro ‚in extenso‘ in gotovo so bili že čez voljo ti dolgorepi citati tudi potrpljivejšem čitateljem; naj nam oprostite! Hoteli smo Vam izviti zadnji zagovor in zadnjo itak ne jako oporo. Kateri jezik bode- te pa sedaj poklicali na pomoč?

Miklošič, ki vsak jezikovni pojav razmatra z razglednega, zgodovinskega in primerjajočega sta- lišča, prišel je tudi tej prikazni do živega in raz-

gospodu E. Klavžarju lepo sestavljeno pismo čestitko.

Nadalje poklonila se je slavljencu tudi deputacija Sežanske čitalnice (na čelu jej dr. Gregorin), Goriške dame, ki so mu podelile krasen lavorov venec z lepimi trakovi, „Sokol Goriški“ v veliki paradi, podarivši lep črniličnik, deputacije iz Sela, Dornberga itd.

To je prouzročilo, da se je začetek Besedi zakasnil; še le po osmi uri začel se je izvrševati vspered.

Čitalniški pevovodja gosp. Mercina prevzel je radostno nalogo, da je vodil muzikalni del programa. Kdor g. Mercino pozna, vé, kaj imenovani gospod premore na tem polji, in videlo se je, da se je hotel danes odlikovati. To se mu je tudi v polni meri posrečilo. Že prva pesem „Naprej“ za sopran, alt in moški zbor je občinstvo kar elektrizovala. Pelo se je pa tudi tako dovršeno, mojsterski, da je bilo burno ploskanje, ki je petju sledilo, popolnoma opravičeno. Ni treba posebno poudarjati, da so se peke tudi druge točke isto tako precizno in popolno, in da se gospod pevovodja in pevkinje in pevci želi za to burno odobravanje in zaslužen pohvalo.

Predstavljali sta se pri tej priliki tudi dve igri: „Sam ne ve, kaj hoče“ in „Dva gospoda pa, jeden sluga“. Glavni ulogi teh iger bili sta v rokah gospoda slavljenca samega, izbral si je pa za ta večer najboljše sotruidnike, katere so na razpolaganje v Gorici; s tem je pač povedano vse. Gospodje, ki so v tem oziru strokovnjaki, priznali so, da bi bila ta predstava v čast vsakemu večjemu gledališču. (Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Konfiskacija.) Včerajšnja številka našega lista zaplenilo je državno pravdnistvo zaradi dopisa iz Celovca, katerega so zaplenili 21 vrst. Današnja številka ima dve strani priloge.

— (Knez nadškof), ki želi, da se ne imenuje, podaril je podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaji 50 gld. ter postal društven ustanovnik. Iskrena hvala rodoljuba!

— (Odlikovanje.) Vodja pomožnih uradov v Novemestu, gosp. Martin Mohar, dobil je ob priliki svojega upokojenja zlati križec s krono za dolgoletne zasluge.

— (Osobna vest.) Gospod dr. Alojzij Franko, pravniški praktikant pri deželni sodišči v Ljubljani, imenovan je avskultantom.

— (Poročilo) o občnem zboru društva „Pravnik“ odložili smo zaradi pomankanja prostora za prihodnjo številko.

— (Pojasnilo.) Priobčili smo bili v našem listu vest, da je poslanec g. Žitnik uložil nemški ugovor na slovensko obtožbo. Novico smo dobili od moža, kateremu smo smeli dati vso vero. Ko se je g. Žitnik oglašil pri nas s popravkom, zagotavljal nas je naš avtor, da bode resnico njegove povedbe potrdil akt, kedar dojde iz Gradca. Mi smo se tudi res sklicali v našem listu na ta akt, a danes doznamo iz njega, da je ugovor res slovenski pisan. Mi sedaj stvar radi s tem poprav-

mišlja o njej tako-le: „Das adjectiv ohne dazü gehöriges substantiv bezeichnet manchmal im masc. entweder ein männliches Individuum oder eine Person überhaupt. Im Griechischen ist diese Anwendung des adjectivs bei Homer (ki še ne pozna člena; op. pišče) ziemlich selten, in späterer Zeit sehr häufig. Im lateinischen wird homö gewöhnlich nicht ausgelassen; die Auslassung findet sich in plural häufiger als im singular. In den romanischen Sprachen erstreckt sich der Gebrauch des persönlich gebrauchten adjectivs viel weiter als im lateinischen. Die 3. 7. Daraus wird der Einfluss des artikels auf diese Anwendung des adj. offenbar. Den slavischen Sprachen ist dieselbe ursprünglich fremd.“ Da je Mikl. pravo pogodil, da je namreč člen provzročil samostalniško rabo pridevnikovo, kaže nam bistro to, da prosti narod slovenski v takih izrazih redoma rabi člen: „ta pravi, ta hudi, ta pridni, ta leni!“

Neovržno pa sledi iz Miklošičevega umovanja ta-le resnica: 1. da najprej se je rodil ta pojav v člen rabeči grščini, katera je potem vplivala na latinščino kakor v drugih rečeh tudi tod. 2. v slovanske jezike, ki večinoma ne poznajo člena, utihotapila se je ta raba iz nemščine in ponekod menda tudi iz romanščine. —

ljamo. Zle volje nismo imeli, ker smo se zanašali na avtorja, ki je do zadnjega imel „bonam fidem“ o tem, kar je nam povedal. — Konstatujemo, da je ta naša notica vzeta iz konfiskovane včerajšnje številke.

— (Na Štajerskem) bodo volitve volilnih mož mej 16. in 23. dnem t. m.

— (Iz pisarnice Dram. društva.) Še koncem tega meseca bode se pela komična opereta: „Zaroka v kleti“, za katero se uloge pridno poučevajo.

— (Ustopenice za „Sokolovo“ maskarado) bodo jutri gotove in se sme reči, da se je delo „Narodni Tiskarni“ res prav dobro posrečilo. Od jutri naprej pričelo se bode že lahko z prodajo. Ne dvomimo, da trdimo pravo, ako rečemo, da bodo letošnje ustopenice gotovo ugajale posebno. Želimo le, da bi vprašanje, katero izražujejo, se kmalu rešilo tudi prav ugodno.

— (Slovensko gledališče.) V nedeljo dne 8. t. m. bode se predstavljala znana burka: „Slovenec in Nemec“. Da bode ta predstava zopet dobro uspela in da bode občinstvo popolnoma z njo zadovoljno, jamči nam to, ker tri osebe pojo kuplete; in sicer poje g. Borštnik kot nemški Mihel nemške kuplete, gospica Nigri nova in gospod Perdan pa bodeta iznenadila občinstvo s čisto novimi slovenskimi kupleti.

— (Dekoracijska dela za novo gledališče,) to je za prospekte, kulise, zaveso itd. je deželni odbor razpisal z obrokom do 20. februarja t. l. Ponudniki za ta dela morajo položiti varščino v znesku 300 gld. Prospektov je 18 namenjenih, mej temi bode blejsko jezero, Ljubljanski mestni trg, pogled na kako kranjsko mesto, vas na Gorenjskem, notranjost kmetske hiše itd. Prednjo zaveso nameraval je slikati pokojni J. Šubic, žal da nam ga je smrt tako rano vzela in da zdaj nemamo tako izurjenega domačega umetnika, kateri bi bil kos temu delu.

— (Klub amaterjev fotografov v Ljubljani) ima v četrtek, dne 5. februarja zvečer ob 7^{1/2} uri v prostorih c. kr. strokovnih šol svoje mesečno zborovanje. Na dnevnem redu je vprašanje zaradi klubovega lokala in praktična vaja v povečanju z magnezijevo lučjo na Eastmanov pozitivni papir. Od bor.

— (Nasledki nemčurske nestrpnosti o priliki „Sokolske slavnosti v Celju“.) Včeraj bila sta obsojena pri Celjskem sodišči Edvin Ambroschitz in učitelj Gusenbauer, prvi na 15, drugi pa na 10 goldinarjev globe. Kakor znano, strgala sta ta dva junaka 8. septembra gospodu Fr. Lenarčiču, tajniku Celjske posojilnice, klobuk raz glavo, ko je ta hotel iti v svoje stanovanje in je ravno odpiral vežna vrata. Tožitelj bil je državni pravdnik; obsodba pa se je zvršila po paragrafu 411.

— (Potrjeni zakon.) Zakon o funkcijskih dokladah za voditelje na jednorazrednih javnih ljudskih šolah, ki ga je sklenil deželni zbor štajerski, je dobil najvišje potrjenje.

— (Vodnikova beseda v Šiški) na dan Svečnice izvršila se je z izrednim uspehom. Vspo-

A od tega pojava, da pridevniki zaznamujejo samostalniško osebe, treba razločevati druge, sorodne pojave, v katerih se rabijo pridevniki samostalniški, a jim je izpuščeno ime kake reči, ne pa osebe; takih slučajev je tudi v slovansčini nekaj in Mikl. jih navaja na str. 26—30 pod številkami 12—23, a tudi tod konstatuje Mikl. mnogokrat tujih jezikov upliv. —

Kakove so porabne posledice teh bistro dognanih resnic za boljšo slovensko pisavo? Ali do cela iztirajmo zgoraj navedene izjeme? Ne! Konstatuje jih Mikl. v raznih slovanskih jezikih, in nikdo še ni grajal te pisave: „Zdravi ne potrebuje zdravnika; poštene se poštenemu družji, grešni grešnemu služi, in tudi Vi g. J. M. učite in molite brez skrbi do hladnega groba: „Zveličani so ubogi v duhu, krotki, mirni“ itd. A da nam Vi smešite pravilo, katero je Mikl. dognal kot prvotno slovensko in prastaro (celo indoevropsko), da se nam rogate zategadelj, ker skušamo le še bolj oživiti in utrditi pravilo, ki živi še itak krepko med prostim narodom (glej vzgled zgoraj navedene iz Miklošiča), to Vaše početje je, da rabim najrahljši izraz, neodpustno!

(Konec prih.)

red privabil je h Koslerji večino društvenikov in 90 (plačujočih) gostov. Za Šiškarje bil je slavnostni govor zanimiv, ker se je z njim predstavil takorekoč novoimenovani nadučitelj g. Javoršek. Da je sodeloval in način, kako je nalogo izvršil, opravičuje upanje, da bo vreden naslednik ranjkega Govekarja. Petje vodil je g. Toporiš. Odlično pohvalno pela sta se mešana zbor „Na planini“ in „Domovina“. Odlični člani dramatičnega društva igrali so kot zadnjo točko za Vodnikovo besedo prav prikladno in srečno osnovano veseloigro „Svoji k svojim“, res dovršeno. Z burno pohvalo vsakemu posebej in vsem skupaj izreklo je občinstvo priznanje in zahvalo. Ples bil je sploh jako živahen, pod vodstvom g. Juvančiča, dobroznane aranžerja. — Veselica, katero je Šišenska čitalnica priredila, bila je po vsem dostojna namenu. Obisk pa je dokazal, da uživa društvo mnogo simpatij.

— (Iz Gorice.) Kakor drugod povsodi, tako so se tudi v Gorici godile od strani italijanskih komisarjev pri ljudski štetvi razne samovoljnosti in nepostavnosti. „Nova Soča“ prijavlja nekatere take slučaje. Društvo „Sloga“, kateremu so tudi prihajale razne pritožbe od posamičnih strank, pritožilo se je v tej zadevi na c. kr. namestništvo v Trstu, sklicevaje se na postavne določbe zakona o ljudskem štetju.

— (Mestna hranilnica Ljubljanska.) Meseca januarja uložilo je v mestno hranilnico Ljubljansko 525 strank 175.908 gld. 7 kr., uzdignilo pa 191 strank 83.406 gld. 92 kr.

— (V Trstu) je bilo včeraj slovesno umeščenje novega župana dr. Pitterija, čegar izvolitev je cesar potrdil.

— (K ljudskemu štetju.) Drugi (šentjakovski) oddelek Ljubljanskega mesta šteje 6404 prebivalce, ki se tako-le razdele:

Ulice, trg, cesta, steza itd.	Številno his	Številno strank	Absolutno prebivalstvo			
			31. dec. 1890.			31. dec. 1880.
			m.	l.	sploh	
Francovo nabrežje .	6	17	25	43	68	82
Ulice na Grad . . .	12	72	459	177	636	744
Gruberjeva cesta . .	6	18	53	47	100	81
Hrenove ulice . . .	18	94	373	211	584	523
Karlovaska cesta . .	22	114	213	354	567	569
Ključavničarske ulice	5	12	33	39	72	84
Krojaške ulice . . .	6	18	48	42	90	110
Merosodne ulice . .	1	9	12	18	30	34
Mestni trg	22	117	279	386	665	649
Pred prulami . . .	8	14	39	40	79	65
V rebri	7	43	95	92	187	195
Ribje ulice	3	6	13	17	30	36
Rožne ulice	20	121	209	306	515	492
Sodarska steza . . .	2	12	18	26	44	47
Stari trg	27	181	344	488	832	828
Starinarska steza . .	1	5	6	14	20	22
Sv. Florijana ulice . .	44	226	365	556	921	974
Sv. Jakoba nabrežje	1	3	7	9	16	9
Sv. Jakoba Trg . . .	9	57	80	150	230	274
Špitalske ulice . . .	6	35	68	86	154	169
Tesarske ulice . . .	1	12	31	28	59	46
Pod trančo	1	9	21	28	49	38
Trubarjeve ulice . .	2	20	36	46	82	97
Vožarski pot	3	11	25	28	53	29
Zvezdarske ulice . .	2	4	17	14	31	32
Zvonarske ulice . . .	5	14	32	25	57	61
Žabjak	10	58	86	147	233	241
Skupno	250	1302	2987	3419	6406	6531

— (Učiteljsk tovariš.) Glasilo „Slovenskega učiteljskega društva v Ljubljani“ ima v 3. številki vsebino: Kaj zahteva sedanja doba od učitelja glede vzgoje oziroma šolske discipline? — Podobice v abecedniku. — Nekoliko o zanimivosti računskega pouka na najnižji stopinji. — Praktična obravnava pesmice „Mladini“. — Knjiga Slovenska. — Uprašanja in odgovori. — Naši dopisi. — Društveni vestnik. — Vestnik. — Uradni razpisi učiteljskih služeb.

— („Vrtec.) Časopis s podobami za slovensko mladino“ ima v 2. številki nastopno vsebino: Preprostega otroka molitev. (Fr. Levstik.) — Pes. (Ruski spisala E. Šelemetjeva; poslovenil A. Bercé.) Tudi od vrabcev se lahko učimo. — Pridni perici. (Fr. Krek.) — Povest starega vrabca. — Otročja pesenca. — Po zimi v hiši. — Podobica — Listje in cvetje.

— (Pogozdovanje Krasa.) Te dni bil je tukaj shod nekaterih gozdnih tehnikov in upravnih uradnikov, na katerem se je posvetovalo, na katerih krajih se bode pogozdovale bodoče spomlad. Poudarjale so se velike težave pogozdovanja, ker se gozdi po Notranjskem zelo izsekavajo vsled živahnih lesne trgovine na Raketu.

— (Mesto Gorica) ima z uštetim vojaštvom 21.719 duš, mimo 20.600 l. 1880.

— (Za lovce.) Pretekli petek je v Virdu pri Vrhniki tamonjski pesestnik K. Jelovšek po domače Marijančnik ujel veliko divjo mačko. Žival je lakota prignala v poslopje posestnika Jernejevca, kjer je takoj za nastavljen vado prišla in se usmrtila.

— (Maskarado) priredita čitalnica in „Sokol“ v Novem mestu na pustni torek 10. februarja. Po pripravi soditi obeta biti sijajna tudi letos.

— (Maskarada, ki jo priredi slovensko „bralno društvo“ v Kranji) pustno nedeljo, bode po pripravi sodeč — sijajna. — Omenjati je, da bodo mimo lepega števila mask nastopili ta večer tudi popotni glumači, ki se bodo producirali v svojih umetnostih. Kot že povedano, dobijo se ustopnice za maske pri odborniku gosp. Viktorji Omerš. Tudi bodo društveni prostori ta večer elegantno opravljeni. — Upamo, da nas kakor lani tudi letos mnogo zvonanjih gostov obišče, zagotoviti smemo jih že za naprej, da jim zabave ne bode manjkalo.

— (Slovensko bralno društvo v Tržiči) napravi sledeče pustne zabave: I. Na pustno soboto v gostilnih prostorih g. Perneta s sledečim vsporedom: a) petje, b) ples, pri katerem svirajo Bolčanje. Ustopnina prosta. II. Pustni torek ples v dvorani gosp. Lončarja. Svirajo godba na godalo A. Zupančič. Ustopnina udom 25 kr., neudom 50 kr. K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Vabilo) k plesnemu venčku, katerega priredi Vipavsko gasilno društvo dne 7. februarja v prostorih hotela „Adrija“. Mej počitkom vrši se srečkanje. Ustopnina k plesu 1 gld. Za izborni godbo je skrbjeno. Začetek ob 7. uri zvečer. K obilni udeležbi vabi najuljudnejše odbor.

— (Vabilo k veselici), katero priredi podružnica „Pivka“ družbe sv. Cirila in Metoda v nedeljo 8. svečana 1891 v prostorih Koroškega hotela v Št. Petru. Vpored: 1.) Pozdrav predsednikov. 2.) Kocijančič: „Danes tukaj, jutri tam“, moški zbor. 3.) Lohr: „Rosengeflüster“, duet na citrah; svirata gospodična Špiljarjeva in gospod Domicelj. 4.) Leban: „Kislica sladka“, mešan zbor. 5.) Geštrin: „Proslava“, govori gospodična Velepič. 6.) Slavjanskega narodne pesmi, mešan zbor. 7.) Šaljiv prizor, izvršuje gosp. Česnik. 8.) Klaič: „Svrachenje“, čveterospev. 9.) Prosta zabava. Po vsporedu in mej točkami svira češki kvintet. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Ustopnina za osebo 60 kr., obitelj 1 gld. 20 kr. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

— (Na Koroškem) razpisanih je 6 živino-zdravniških služeb, in sicer: v Gornji Belani, pri Sv. Lenartu v Lavantinski dolini in v Dolgem Polju z 600 gld. letne nagrade; dalje v Trbiži, Bistrici v Ziljski dolini in v Železni Kapli po 500 gld. na leto. Pri zadnjih dveh službah zahteva se tudi znanje slovenščine. Prošnje je odposlati na deželni odbor v Celovci do 1. marca.

— (Največja vas na Hrvatskem), je Virje, katera ima po zadnji ljudski štetvi 7715 prebivalcev in 1572 hiš. Prebivalstvo se je pomnožilo v 10 letih za 562 duš.

— (Okrajna bolniška blagajna za pol. okraj Rudolfovo) imela bode občni zbor 8. februarja v mestni dvorani.

— (Občni zbor I. dolenske posojilnice v Metliki) bode 15. februarja v pisarni mestne občine v Metliki.

— (Posojilnica v Šoštanji) ima svoj redni občni zbor v četrtek dne 12. februarja 1891 ob 2. uri popoldne v svoji uradni pisarni. Dnevni red: I. Poročilo ravnateljstva in potrjenje letnega računa za 1890. II. Sklep o porabi čistega dobička. III. Volitev raznateljstva in nadzorništva. IV. Sprememba pravil. V. Predlogi. — Ko bi k temu občenemu zboru ne prišlo dovoljno število udov, bode drugi občni zbor isti dan ob 3. uri popoldne.

— (Vaje nemškega vojnega brodvoja) vršile se bodo v drugi polovici tekočega meseca skozi 14 dni v bližini Špljeta, kamor bode došel oddelek nemškega vojnega brodvoja. Ob enem pojde tja tudi del našega vojnega brodvoja, da pozdravi nemške goste.

— (Na Zagrebški uspinjači) ali žični železnici vozilo se je od 16—31. januarja 28.903 osebe. V mesecu januarju pa skupno 57.003 osebe ali 1888 vsak dan.

— (Tatovi v rokavicah.) Nedeljo popoldne prišla je, — kakor poroča „Tr. Tgbl.“ — ele-

gantno opravljena mlada dvojica v neko stanovanje v Trstu, ter si tam najela meblirano sobo. Gospod, ki se je izdal za uradnika neke tovarne, rekel je, da bode plačal zgovorjeni znesek 18 gld. drugi dan, ko bode došla njegova prtljaga, katero pričakuje po železnici. Drugo jutro o elegantni dvojici ni bilo več duha ne sluba, pač pa je manjkalo v sobi perila in drugih stvari v skupni vrednosti kacic 100 gold. Ukradeni blago je policija našla v neki kavarni, kjer je bilo dano v shrambo od elegantne dvojice, ki je na vse zgodaj pobegnula iz stanovanja. Elegantna tatinska dvojica pa je zginila.

Danes Jour-fixe.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

London 3. februarja. Čuje se, da se je napravila poravnava, po kateri bode Mac Carthy vodja vse irske stranke, a Parnell in Brien pojmeta v Ameriko nabirat denarja.

Pariz 3. februarja. „Petit Parisien“ javlja: Iz Donana v Pariz vozeči vlak skočil včeraj popoldne pri Pont Mailletu s tiru. Večina voz zdrobljenih.

Dunaj 4. februarja. „Wiener-Zeitung“ objavlja cesarjevi ročni pismi Taaffeju in Dunajevskemu, po katerih je finančni minister na svojo zaradi bolehnosti uloženo prošnjo z dne 22. januarja stalno umirovljen in mu je v priznanje dolgoletnega patrijotičnega izvrstnega službovanja posebno na finančnem polju podeljen veliki križ Štefanovega reda, Dunajevski pa ob enem kot dosmrtni ud poklican v gospodsko zbornico. Z drugim cesarjevim ročnim pismom imenovan je sekcijiski načelnik v pravosodnem ministerstvu, dr. Emil Steinbach, finančnim ministrom.

Dunaj 4. februarja. „Vaterland“ zagotavlja, Hohenwart izjavil, da prevzame kandidaturu na Kranjskem. Volilni okraj še ni določen, ker slovenski konservativni volilni odbor v Ljubljani še ni postavil kandidatov. Ni dvojbe, da bode Hohenwart tudi ta pot glasno na Kranjskem izvoljen.

Dunaj 4. februarja. Cesar imenoval ravnatelja na državni veliki realki v Ljubljani, Junovicza, članom deželnega šolskega sveta kranjskega.

Dunaj 4. februarja. Nadvojvoda Fran Ferdinand danes ob 2½ popoldne v Peterburg odpotoval. Avstrijski vlak pride jutri zjutraj ob 6. uri v Varšavo, kjer ga že čaka ruski vlak.

Dunaj 4. februarja. Nadvojvoda Fran Ferdinand izročil bode carju našega cesarja ročno pismo.

Dunaj 5. februarja. Novi finančni minister dr. Steinbach prisegel danes v roke nadvojvode Karola Ludovika in potem prevzel uradne posle.

Dunaj 4. februarja. Avstro-ogerska banka je znižala obresti za pol odstotka, torej pri eskomptovanju na štiri, za lombard na pet, lombardske obresti za rente na 4½%.

Dunaj 5. februarja. Tudi danes podarja večina listov velike zasluge odstopivšega finančnega ministra za povzdigo državnega ugleda. Gledé delavnosti novega finančnega ministra dr. Steinbacha pa listi veliko pričakujejo.

Varšava 5. februarja. Zdravljenje s Kochovo mezgo v tukajšnjih bolnicah uradno prepovedano.

Sofija 5. februarja. Turškega komisarjata tajnika, Rešid beja, princ prvokrat v avdijenci vsprejel. Rešid bej je že pred nekaj časa dobil napotila, da se ima glede svojega postopanja proti princu in bolgarski vladi ravnati po večini zastopnikov vlastij.

Lisbona 5. februarja. Policija v Oportu dognala, da so bili ustaši v sporazumljeni s španskimi revolucionarji.

Razne vesti.

* (Češka akademija znanosti) zaključila je v svoji prvi seji, katere se je udeležilo trideset akademikov, da vsak razred razpiše nagrado 2000 gold. za najboljša dela in v proslavo otvorjenja akademije, skupno torej 8000 goldinarjev.

* (Ernst Meissonier f.) V soboto umrl je najslavnejši francoski slikar Jean Louis Ernst Meissonier v 76. letu dobe svoje. S svojimi krasnimi slikami dosegel je največje uspehe, in za jedno samo sliko plačalo se mu je 800.000 frankov, cena, ki se pred njim ni še plačala nobenemu živemu slikarju.

* (Komisija za meridian.) Kakor se poroča iz Pariza, je francoska vlada vsprejela predlog italijanske vlade, da se v Rimu snide mejnarodna komisija, ki bi imela svrhu, da se geografi sporazumejo o vprašanji uredbe prvega meridiana.

* (Veteran iz l. 1809.) V Ostu na Tirolskem umrl je te dni eden zadnjih veteranov iz l. 1809, Matej Köfler, ki se je kot 10 letni deček udeležil bojev na hribu Isel. Rojen je bil l. 1799. Bil je kmetijski slikar. V 80. letu postal je nočni čuvaj in je opravljal ta posel do 90. leta. Telesno in duševno krepak ostal je skoro do smrti.

* (Huda zima v Italiji.) Iz Rima se poroča, da je več ljudij zadnje dni zmrznilo, tako jeden mož v bližini Luina v Lombardiji, drugi celo v Calabriji, v južni Italiji. Snega je palo povsod jako veliko. V Foggii v južni Italiji je medlo dva dni in dve noči zapored, in je snega palo nad pol metra. Mraz je naredil veliko škodo, posebno na oljkinih drevesih.

* (Znižani tarife.) Tudi francoske železnice hočejo znižati vožne tarife in se vrše dotična pogajanja mej ministerstvom in železniškimi družbami.

* (Zaklad v zofi.) V Potsdamu kupil je nek kapecirar od starinarja staro zofo, da jo popravi, in zopet proda. Pozno v noči čuje tapecirar trkati na vrata, in ko odpre, pribega starinar v sobo, kričeč: Moj denar! moj denar! izgubljen sem! Predno se je tapecirar zavedel od začudenja, izvlekel je starinar iz zofo listnico s 1500 markami denarja, katero je imel skrito v zofi, in je bil pozabil nanjo, ko je rekel, da le zarad velike sile proda zofo tako po ceni.

* (Nesreča v rudniku.) V Mount-Pleasantu v Pensilvaniji je veliko večja, nego se je mislilo na prvi hip. Od 160 rudarjev, ki so delali na mestu, kjer se je dogodila eksplozija, rešilo se jih je samo 9. Dozdaj so spravili na dan že 112 mrtvih. Mej ponesrečenimi je 80 Ogrov in Nemcev.

Zanesljivo zdravilno sredstvo. Osebe s slabim prebavljenjem, ki trpe na pomanjkanji slasti, napenjanji, tiščanji v želodci in nerednem iztrebljenji, zadobé zopet zdravje, če rabijo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“. Skatljica stane 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 5 (4—1)

Piccoli-jevo esenco za želodec
prireja in razpošilja nje izdelovatelj lekarnar G. Piccoli v Ljubljani v zabojčkih po 12 in več steklenic. 1 steklenica 10 kr. 1 (79-1)

„LJUBLJANSKI ZVO N“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Zahvala.

Podpisani odbor izreka tem potom najiskrenejšo zahvalo vsem onim, ki so kaj pripomogli, da se je prva društvena beseda tako prijetno in zabavno izvršila, posebno pa neutrudljivemu pevovodji g. Štamcarju in rodoljubnim Ljubljanskim gospodom pevcem (gg. Cotmanu, Maroltu, Paternostu, Pelanu, Petricu, Puciharju, Sajetu, Žebretu) za gniljivo krasno petje, dramatičnim igralcem (gg. Cerarju, Perdanu, Verovšku in gospodični Slavčevi) za izborni predstavo, g. Lilleku za voditev četvorke in gospej Šušteršičevi za jako dobro gostoljubno postrežbo.

Odbor Viške in Glinške čitalnice.

Loterijske srečke 31. januarja.

Na Dunaji:	88,	42,	73,	48,	10.
V Gradci:	3,	7,	21,	40,	82.

Tuji:

3. februarja.

Pri **Maltči:** Pl. Böhm iz Radoljice. — Kohn, Müller, Kneifel, Aichberger z Dunaja. — Neukirch iz Milana. Kastl iz Pilzna. — Obemüller iz Norimberka. — Willwider iz Beljaka.

Pri **Stenu:** Boch, Breuer, Wierl, Fitz, Rosanitz, Weiner, Hönigstein, Fekete, Franke z Dunaja. — Dolenc s soprogo iz Kranja. — Weiss iz Gradca. — Bettheim iz Velike Kanize. — Leskovski iz Leskovice.

Pri **južnem kolodvoru:** Hafner z družino iz Gradca. — Habeser s soprogo iz Brna.

Umrl so v Ljubljani:

31. januarja: Angela Sluga, delavka, 14 let, Poljanski nasip št. 48, za jetiko. — Marija Kastelic, uradnikova vdova, 77 let, Gledališke ulice št. 1, za ujetjem sapnika. — Marija Jeriha, branjevdova, 85 let, Hradečkova vas št. 32, za oslabljenjem.

1. februarja: Rudolf Merčun, delavčev sin, 8 mes., Emonska cesta št. 10, za hripo.

V deželni bolnici:

30. januarja: Uršula Prosen, čravljarjeva hči, 12 let, za sprljenjem krvi.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
3. febr.	7. zjutraj. 2. popol. 9. zvečer	750.5 mm. 749.7 mm. 749.1 mm.	—13.6° C —3.8° C —4.6° C	brezv. sl. vzh. sl. vzh.	megla d. jas. obl.	0.00 mm.
4. febr.	7. zjutraj. 2. popol. 9. zvečer	745.4 mm. 741.2 mm. 741.0 mm.	—6.6° C —1.8° C —0.0° C	sl. zah. sl. zah. sl. vzh.	megla d. jas. obl.	0.00 mm.

Srednja temperatura —7.3° in —1.6°, za 4.4° pod in 1.2° nad normalom.

Dunajska borza

dné 5. februvarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 91.65	gld. 91.65
Srebrna renta	" 91.65	" 91.60
Zlata renta	" 108.95	" 109.00
5% marena renta	" 102.25	" 102.25
Akcije narodne banke	" 998.00	" 1002.00
Kreditne akcije	" 307.00	" 308.50
London	" 114.05	" 114.10
Srebro	" 9.04	" 9.04
Napol.	" 9.41	" 9.41
C. kr. cekini	" 56.05	" 56.07 1/2
Nemške marke	" 250 gld.	" 131 gld. 25 kr.
4% državne srečke iz l. 1854	" 100.00	" 181.00
Državne srečke iz l. 1864	" 100.00	" 103.00
Ogerska zlata renta 4%	" 100.00	" 100.00
Ogerska papirna renta 5%	" 100.00	" 121.00
Dunava reg. srečke 5%	" 100.00	" 113.00
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	" 100.00	" 181.00
Kreditne srečke	" 100.00	" 75.00

Važno za izseljence!

V moji zalogi je izšla:

Angleščina brez učitelja

v slovenskem jeziku.

Pomočna knjiga za potovalce v Ameriko.

S podobami vseh kovinskih denarjev Zedinjenih držav Severne Amerike (sprednja in zadnja stran) v pravi velikosti.

Cena 50 kr., po pošti 55 kr.

J. Giontini-jeva

knjigarna in trgovina s papirjem v Ljubljani.

Zahvala.

Globoko ganjeni po bolešni izgubi našega presrčno ljubljenega sina, oziroma brata, svaka in strijca, gospoda

FRIDERIKA RECHER-JA

hišnega posestnika in zasebnika

izrekamo najiskrenejšo in najsrčnejšo zahvalo za srčno sočutje mej boleznijo in ob smrti pokojnikov, za mnogobrojno časteče spremstvo dragega pokojnika k poslednjemu počitku in za lepe darovane vence.

Slovesno mrtvaško opravilo bode v petek dne 6. februvarja t. l. ob 10. uri dopoldne v župni cerkvi Marije Oznanjenja.

(78)

Žalujoča rodbina Recher-jeva.

Povabilo

OBČNEMU ZBORU

Gornje-Savinjske posojilnice v Mozirji

registrirane zadruge z neomejenim poročtvom

kateri bode

dne 16. februvarja 1891. l. ob 9. uri dopoldne v lastnih prostorih.

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelnika.
2. Poročilo blagajnika.
3. Poročilo nadzornišva.
4. Volitev načelnika.
5. Volitev namestnika in treh odbornikov.
6. Volitev treh nadzornikov.
7. Posameznosti.

Mozirje, dné 2. februvarja 1891.

(75)

Načelništvo.

Dobro in tečno

kosilo oziroma tudi večerjo

dobé poštene gospodje pri samostalni gospej po nizki ceni. Več se izve v upravnistvu tega lista ali na Svetega Petra cesti št. 4, I. nadstropje. (82—1)

Išče se gozdar.

Neoženjen in krepak gozdar, ki dobro zna pečati se z gozdno kulturo, se vsprejme. — Znanje nemškega in slovenskega jezika se zahteva.

Ponudbe v nemškem jeziku naj se pošljejo pod naslovom: Gutsverwaltung Welstein (Unterkrain), Station Steinbrück, Südbahu. (52—7)

Jeden ali dva dijaka

vsprejmeta se začetkom družega šolskega semestra pri poštenu, sredi mesta stanujoči obojtelji pod ugodnimi pogoji na hrano in stanovanje. — Natančneje se poizve pri gospej Ani Hofbauer, zaloga cerkvenega blaga, Gledališke ulice št. 4. (76—1)

Dorsch-evo olje iz kitovih jeter

najčistejše, najsvetlejšo in najuplaviteljše vrste medicinsko olje iz kitovih jeter. Staropreverjeno sredstvo proti kašlju, zlasti pri pljučnih boleznih, škrofeljnih itd.

Mala steklenica 50 kr., dvojna steklenica 90 kr.

Bergensko Dorsch-evo olje iz kitovih jeter v trioglatih steklenicah 1 gld. (793—29)

Doželna lekarna „Pri Mariji Pomagaj“

Ludovika Grečel-na

v Ljubljani, na Mestnem trgu 11.

VIZITNICE

priloga

„Narodna Tiskarna“

po nizkej ceni.

Štev. 1713.

Vsak slovenski gospodar,

ki se ni naroden na ilustriran gospodarski list „Kmetovalec“ s prilogo „Vrtinar“, pošlje naj svoj naslov c. kr. kmetijski družbi kranjski v Ljubljani, katera mu določi prvo številko brezplačno in iz katere more sprevideti, da je list neobhodno potreben za vsakega naprednega slovenskega gospodarja. (60—5)

Vsprejme se vesten in marljiv

korektor

zmožen pravilnega slovenskega jezika.

Ponudbe, opremljene z dokazi zmožnosti, naj se blagovolijo pošiljati

do 20. februvarja t. l.

upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Zagotovljen obstanek! Gotov zaslužek!

Slednji pridni in spretni mož si lahko vsak dan 5 do 10 gld. solidno in pošteno zasluži, če prevzame agenturo tovarniške velike trgovine za izdelke, ki se v vsakem gospodinjstvu jako zahtevajo. — Krajni zastopniki in agenti, ki lahko to službo opravijo tudi poleg svojega poklica, vsprejemajo se bodi kjer koli. — Pri dobri porabljivosti precej visoka mesečna plača in potne dne. — Ponudbe na: J. Bouček, v Pragi, 69. II. (68—2)

V najem se odda

gostilna

na lepem kraju, zraven cerkve, s prostornim vrtom in kegljiščem v Šmartnem pri Lj. — Posebno pripravno za vdovo, katera ima odrasčeno hčer.

Natančneji pogoji se izvedo pri podpisanci.

Josip Jaklič

(77—1)

posestnik.

Na najnovejši in najboljši način umetne

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje.

(61—3)

Razglas.

V ponedeljek, 26. dan t. m., poginil je pri tukajšnjem konjaču domači, njemu v opazovanje izročeni pes, in sekcija je dokazala, da je bil stekel.

Vsled tega se na podlagi postave z dné 29. februvarja 1880. leta, drž. zak. št. 35, od današnjega dneva počeni

trimesečni pasji kontumac

za celo mesto upelje in določa, da smejo psi v tem času le s trdno torbo, ki grizenje popolnem zabranjuje, okolu letati ali pa se morajo zunaj hiše voditi na vrvi.

Psi, ki bodo prosto brez torbe ali s torbo, napravljeno samo iz mehkega usnja, katera grizenja ne zabranjuje, okolu letali, bodo se polovili in pokončali, proti nemarnim lastnikom pa se bo postopalo po dotičnih postavnih določbah.

Ob enem se omenja, da bode postavne varstvene naredbe za 4 kilometre daleč okolu mesta upeljalo c. kr. okrajno glavarstvo Ljubljansko.

Mestni magistrat Ljubljanski

dne 28. januarja 1891.

Županov namestnik: Vončina l. r.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upliva-juče sredstvo proti kurjim očesom, suljem na podplatih, petah in drugim trdim praskom kože. Veliko priznanih pisem je na na ogled v glavni razpošiljalnici: L. Schwenk-a lekarna (471) Meidling-Dunaj.

Dobiva se v lekarnah.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in svari vse manj vredne ponaredbe.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbacher; v Bressan A. Aichinger; v Trgu na Koroškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfenbergu A. Huth; v Kranju K. Šavnik; v Radgoni C. E. Andrien; v Idriji Josip Wario; v Radovljici A. Roblek; v Celju J. Kupferschmid.